Mindekirken Gudstjeneste | Worship Service

24. søndag i treenighetstiden - Twentieth Sunday in Pentecost

8. november 2026

9 am English Service - kl. 11 Norsk gudstjeneste

Guest Pastor Lloyd Tryland

NOS: Norsk Salmebok HSSN: Hymns & Spiritual Songs LBW: Lutheran Book of Worship
HSSN BE: Hymns & Spiritual Songs, Bicentennial Edition
L (Liturg): Prest/Pastor **A** : Alle/Everyone —— Services are livestreamed

Norwegian

Vennligst vis respekt til våre musikere ved å samtale minst mulig under fremføring.

Preludium

English

Please be respectful of our musicians by keeping conversation to a minimum.

Prelude

Impromptu in E Major by Clara Schumann

Klokkeslag - *3 x 3*

Chimes - *3 x 3*

Inngangssalme

Smykk deg, kjære sjel, med glede - see insert

Entrance Hymn

HSSN 32: *Thy Holy Wings*

Hilsen

L | Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.

Greeting

L | Grace be with you and peace from God, our Father, and the Lord Jesus Christ.

Samlingsbønn

L | Herre, jeg er kommet inn i dette ditt hellige hus for å ta imot hva du Gud Fader, min skaper, du Herre Jesus, min frelser, du Hellige Ånd, min trøster i liv og død, vil gi meg. Lukk nå opp mitt hjerte ved din hellige Ånd, så jeg kan sørge over mine synder, leve i troen på din nåde og sammen med hele ditt folk fornyes hver dag i et sant og hellig liv. Gud, vi ber.
A | Amen.

Gathering Prayer

L | O Lord, our Maker, Redeemer and Comforter, we are assembled in your presence to hear your holy word. Open our hearts by your Holy Spirit, that through the preaching of your word we may be taught to repent of our sins, to believe in Jesus in life and in death, and to grow day by day in grace and holiness. God, we pray.
A | Amen.

Syndsbekjennelse

L | La oss bøye oss for Gud og bekjenne våre synder.

A | Gud, vær meg nådig! Jeg har syndet mot deg og sviktet min neste– med tanker og ord, med det jeg har gjort, og med det jeg har forsømt. Tilgi meg min synd for Jesu Kristi skyld. Skap i meg et rent hjerte, og gi meg kraft til nytt liv ved din hellige Ånd.

L | Så høy som himmelen er over jorden, så veldig er hans miskunn over dem som frykter ham. Så langt som øst er fra vest, tar han syndene våre bort fra oss.
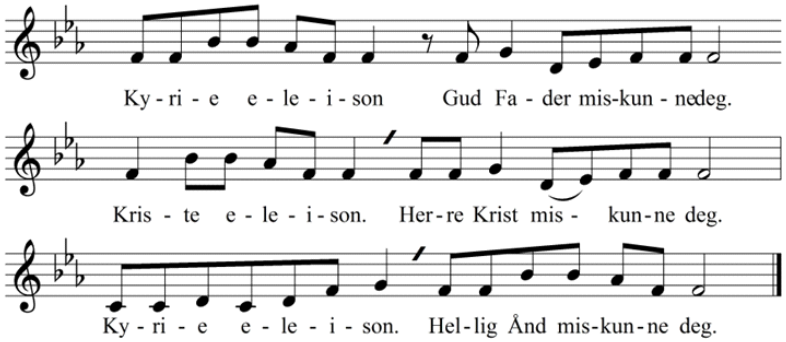
Confession

L | Let us bow before God and confess our sins.

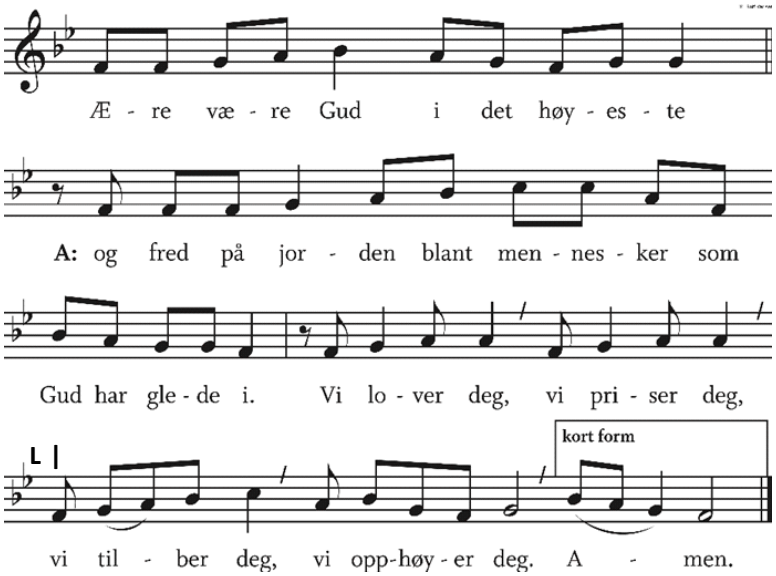
A | God, have mercy on me! I have sinned against you and betrayed my neighbour – in thoughts and words, in what I have done and in what I have left undone. Forgive my sins for the sake of Jesus Christ. Create in me a clean heart, and strengthen me in a new life with your Holy Spirit.

L | For as the heavens are high above the earth, so great is his steadfast love toward those who fear him. As far as the east is from the west, so far he removes our transgressions from us.

KYRIE A |

GLORIA

FØRSTE LESNING

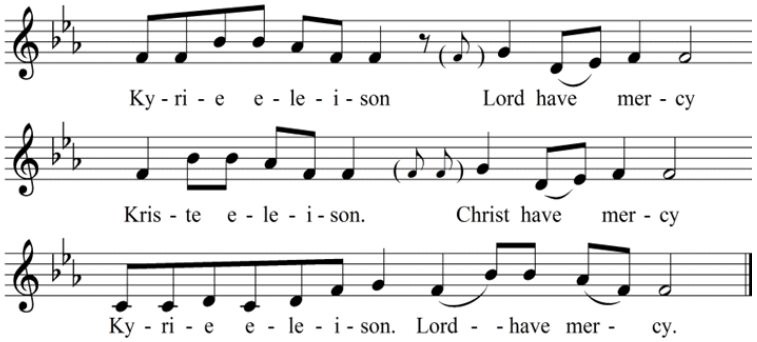
L | La oss høre Herrens ord.

Det står skrevet i Salmene 126,1–6
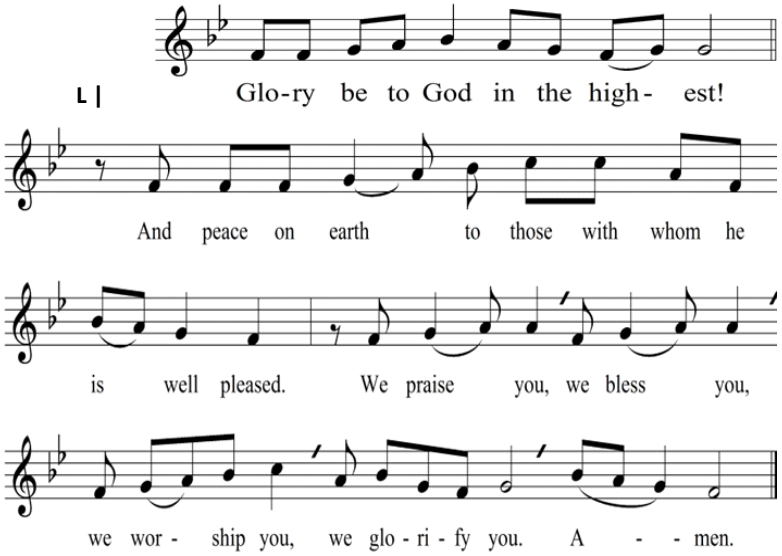
En sang ved festreisene.
Da Herren vendte skjebnen for Sion,
var det som en drøm for oss.
2 Da fyltes vår munn med latter,
vår tunge med jubel.
Da sa de blant folkene:
«Stort er det som Herren har gjort mot dem.»
3 Ja, stort er det som Herren gjorde mot oss,
og vi ble glade.
4 Herre, vend vår skjebne
som bekkene i Negev!
5 De som sår med tårer,
skal høste med jubel.
6 Gråtende går de ut og bærer sitt såkorn,
med jubel kommer de tilbake og bærer sine
kornbånd.

Slik lyder Herrens ord.

KYRIE A |

GLORIA

FIRST READING

L | Let us hear the word of the Lord.

A reading from Psalm 126:1-6

When the Lord restored the fortunes of Zion,
we were like those who dream.
2 Then our mouth was filled with laughter
and our tongue with shouts of joy;
then it was said among the nations,
"The Lord has done great things for them."
3 The Lord has done great things for us,
and we rejoiced.

4 Restore our fortunes, O Lord,
like the watercourses in the Negeb.
5 May those who sow in tears reap with shouts of joy.
6 Those who go out weeping, bearing the seed for sowing, shall come home with shouts of joy,
carrying their sheaves.

The word of the Lord.

Musikk

Jesus mig alting er, Folkemelodi fra Raulandstrand fra "Ældre og nyere Norske fjeldmelodier" by Lindeman, arr. Jim Reilly

Andre Lesning
Det står skrevet i Filipperne 1,2–6
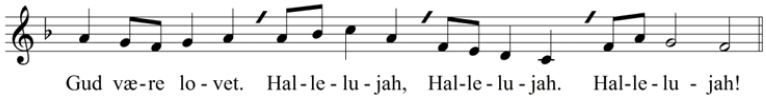
2 Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!

3 Jeg takker alltid min Gud når jeg tenker på dere,
4 og alltid, i alle mine bønner, ber jeg for dere alle med glede. 5 For fra første dag og fram til nå har dere hatt del med meg i evangeliet.
6 Og jeg er trygg på at han som begynte sin gode gjerning i dere, skal fullføre den – helt til Jesu Kristi dag.

Slik lyder Herrens ord.

Evangelium
Menigheten står om mulig

L | Det står skrevet i evangeliet etter Johannes 6,63–69
A |
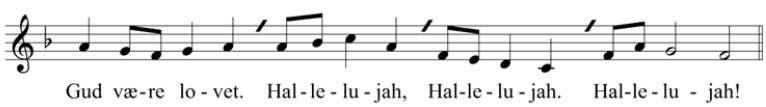

63 Det er Ånden som gjør levende, kjøttet duger ikke. De ordene jeg har talt til dere, er ånd og liv.
64 Men det er noen av dere som ikke tror.» For Jesus visste fra første stund hvem som ikke trodde, og hvem som skulle forråde ham. 65 Og han la til: «Derfor sa jeg til dere: Ingen kan komme til meg uten at det blir gitt ham av min Far.»

66 Etter dette trakk mange av disiplene seg unna og gikk ikke lenger omkring sammen med ham. 67 Da spurte Jesus de tolv: «Vil også dere gå bort?»
68 Simon Peter svarte: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord,

69 og vi tror og vet at du er Guds Hellige.»

L | Slik lyder det hellige evangelium.
A |

Music

ELW 348 (Big Red): *Stay With Me*

Second Reading
A reading from Phillipians 1:2-6

Grace to you and peace from God our Father and the Lord Jesus Christ.

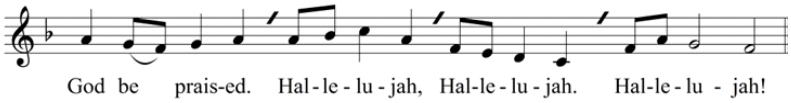
3 I thank my God for every remembrance of you, 4 always in every one of my prayers for all of you, praying with joy 5 for your partnership in the gospel from the first day until now.
6 I am confident of this, that the one who began a good work in you will continue to complete it until the day of Jesus Christ.

The word of the Lord.

Gospel Reading
Congregation stands as able

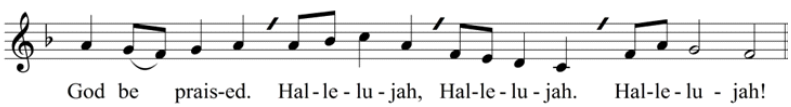
L | The Holy Gospel according to John 6:63-69

A |

It is the spirit that gives life; the flesh is useless. The words that I have spoken to you are spirit and life. 64 But among you there are some who do not believe." For Jesus knew from the beginning who were the ones who did not believe and who was the one who would betray him. 65 And he said, "For this reason I have told you that no one can come to me unless it is granted by the Father."
66 Because of this many of his disciples turned back and no longer went about with him. 67 So Jesus asked the twelve, "Do you also wish to go away?" 68 Simon Peter answered him, "Lord, to whom can we go? You have the words of eternal life. 69 We have come to believe and know that you are the Holy One of God."

L | The Gospel of the Lord.
A |

Menigheten sitte

Preken

Forrige søndag møtte vi Jesus i Bergprekenen og Saligprisningene var teksten. En stor folkemengde hadde fulgt med han ut i ødemarken. De hørte noen av de mest radikale ordene som noen gang er uttalt. Ord om å elske fiendene sine. Om å vende det andre kinnet til. Om å ikke bekymre seg for morgendagen. Om å være barmhjertig, fredsskapende og fattig i ånden.
I dagens tekst møter vi en annen folkemengde. Også disse har hørt ord fra en annen verden, om en annen verden – midt i denne verden. De har sett syke bli friske, og motløse få håpet tilbake. Og mange av dem har selv vært til stede da Jesus mettet tusenvis av mennesker med noen få brød og fisker. En periode var det «nesten som hele verden fulgte etter ham» som bekymrede religiøse ledere omtalte i en annen sammenheng.

Med det som bakteppe er det nesten ikke til å begripe at vi plutselig møter Jesus i denne utrolig sårbare utgaven, der han ser at folkemengden har trukket seg bort – og han faktisk må spørre sine aller nærmeste: «Vil også dere gå bort?»
Kanskje ble det for krevende da han begynte å snakke om å elske fiendene sine, gi avkall på makt og sette andre foran seg selv? Eller var ikke Jesus den Messias de hadde håpet på? Den sterke lederen som skulle gjenreise Israel og utfordre romerne? Kanskje begge deler.

Men det som ser ut til å ha vært siste spiker i kista, var ordene hans like før teksten vår i dag, der han oppfordret til å spise kroppen hans og drikke blodet hans. Jesus hadde riktignok snakket om seg selv som livets brød, og om at han skulle gi livet sitt for verden. Men nå ble det aldeles for ubegripelig og radikalt.
«Dette er harde ord», sa de. «Hvem kan høre dem?» Og dermed begynner folk å trekke seg unna. Til slutt står Jesus igjen med sine nærmeste, og spør også dem: «Vil også dere gå bort?»

Hvis ikke vi visste bedre, kunne vi trodd at dette var begynnelsen på slutten for Jesus-bevegelsen.
For oss som bibellesere er det høyst bemerkelsesverdig. For dette er han som Johannes innleder evangeliet sitt med å introdusere som Gud fra evighet av. Han som alt er blitt til ved. Som har

Congregation sits

Sermon

Last Sunday, we met Jesus in the Sermon on the Mount, and our Gospel reading was the Beatitudes. A large crowd had followed him out into the wilderness. They heard some of the most radical words ever spoken: words about loving your enemies, turning the other cheek, not worrying about tomorrow, and being merciful, making peace, and being poor in spirit.
In today's reading, we meet another crowd. They, too, have heard words from another world—words about a different kind of world, right in the middle of this one. They have seen sick people made well and discouraged people find hope again. And many of them were there when Jesus fed thousands of people with just a few loaves of bread and fish. For a while, it seemed as though "the whole world was following him," as worried religious leaders put it on another occasion.
With all that as the backdrop, it's almost hard to believe that we suddenly meet Jesus in such a vulnerable moment. He sees the crowd drifting away, and he actually has to ask those closest to him: "You don't want to leave too, do you?"
Maybe his teaching had simply become too demanding. Loving your enemies, giving up power, putting others ahead of yourself—is that really what they signed up for? Or perhaps Jesus wasn't the Messiah they had been hoping for: the strong leader who would restore Israel and take on the Romans. Maybe it was both.
But what seems to have been the final straw were the words Jesus spoke just before today's passage. He talked about eating his flesh and drinking his blood. He had already spoken of himself as the bread of life, and of giving his life for the world. But now it had all become too strange, too hard to take in, too radical.
"This is a hard teaching," they said. "Who can accept it?"
And so people begin to walk away. Eventually Jesus is left with those closest to him, and he asks them, too: "You don't want to leave too, do you?"
If we didn't know the rest of the story, we might think this was the beginning of the end of the Jesus movement.
For those of us reading the Bible, this is remarkable. This is the one John introduces at the very beginning of his Gospel as God from all eternity—the one

all makt, og som en dag skal regjere over himmel og jord.

I mange menneskelige forestillinger om makt er det slik at den som har makten, fremfor alt sørger for å beholde den. Man holder på tilhengerne sine. Sikrer lojaliteten. Historien forteller om "Brød og sirkus" i Romerriket og «Brød og vodka» i gamle Sovjetunionen. Man forsøker å roe massene og kontrollere dem som truer med å forlate fellesskapet ved å døyve misnøyen.
Jesus gjør ikke det.
Han forsøker ikke å holde på disiplene ved å appellere til frykten deres. Han truer dem ikke. Han lover dem heller ikke ekstra fordeler hvis de blir.
Nei, han stiller seg så sårbar som det vel er mulig å komme, og spør åpent:
«Vil også dere gå bort?»
Fra et sekulært ståsted får vi ofte høre – i hvert fall i Norge i dag: Religion er religion. Islam og kristendom. Muhammed og Jesus. «Same stuff, new wrapping».
Nei, faktisk, så er det ikke det, og jeg tror vi kalles til å stå opp for forskjellen. Det er derfor jeg sier til mine muslimske venner i Norge og Tunisia – med respekt og samtidig glimt i øyet: «som kristen har jeg gode nyheter til enhver muslim».

Muhammed utviklet seg til å bli en krigsherre som søkte underkastelse og verdensherre-dømme – med alle midler – inkludert rå makt dersom nødvendig.
Jesus sitt spørsmål i teksten i dag illustrerer med sjelden tydelighet forskjellen:
«Vil også dere gå bort?»

I kristen tro viser den allmektige seg ikke bare som den som har makt til å herske. Gud trer inn i historien som den som elsker, som er klar til å lide, og som i kjærlighetens navn risikerer å bli avvist.

Vi ser det gjennom hele Jesu liv. Han vasker disiplenes føtter. Han tar imot mennesker andre helst vil holde på avstand. Han gråter ved graven til Lasarus. Og til slutt lar han seg føre til korset.

Han bruker konsekvent ikke sin allmakt til å tvinge fram lydighet, men satser alt på ett kort: kjærligheten. Det innebærer risiko. For kjærlighet er alltid risikosport. Du risikerer å bli stående alene igjen på perrongen… Kjærligheten løper alltid den risiko å kunne bli avvist, forlatt og sviktet.

through whom all things came into being. The one who has all power, and who will one day reign over heaven and earth.
In many human ideas about power, the person who has power does everything possible to hold on to it. You keep your followers close. You make sure they stay loyal. History gives us examples: "bread and circuses" in the Roman Empire, and "bread and vodka" in the old Soviet Union. You try to calm the crowds and keep people from leaving by giving them just enough to quiet their complaints.
Jesus does nothing of the sort.
He doesn't try to hold on to his disciples by playing on their fears. He doesn't threaten them. He doesn't promise them special perks if they stick around.
No. He makes himself as vulnerable as anyone can be, and simply asks them an open question:
"You don't want to leave too, do you?"
From a secular point of view, we often hear this—at least in Norway today: Religion is religion. Islam and Christianity. Muhammad and Jesus. "Same stuff, different packaging."
Well, actually, no. They are not the same, and I believe we are called to be clear about that difference. That is why I sometimes say to my Muslim friends in Norway and Tunisia—with respect, and with a little twinkle in my eye—"As a Christian, I have good news for every Muslim."
Muhammad came to be a military and political leader who sought submission and dominion, using every means available—including force when necessary.
Jesus' question in today's reading shows the difference with unusual clarity:
"You don't want to leave too, do you?"
In the Christian faith, the Almighty is revealed not simply as one who has the power to rule. God enters human history as the one who loves, who is willing to suffer, and who risks being rejected in the name of love.
We see this throughout Jesus' life. He washes his disciples' feet. He welcomes people others would rather keep at a distance. He weeps at the tomb of Lazarus. And finally, he allows himself to be led to the cross.
Again and again, he refuses to use his power to force people into obedience. Instead, he puts everything on one thing: love. And that involves risk. Love is always a risky business. You might find yourself standing alone on the platform as the train pulls away. Love always runs the risk of being rejected, abandoned, or betrayed.

Bibelens Gud er en Gud som i Jesus bevisst velger kjærlighetens vei, også når den fører til avvisning, fornektelse, svik og kors.

Det er denne sårbarheten som ligger i spørsmålet:
«Vil også dere gå bort?»
Men vær klar over at det ikke er maktesløshet vi er vitne til her. Det er en kjærlighet som nekter å bruke makt for å tvinge fram denne kjærligheten alt dreier seg om.
«Vil også dere gå bort?»
Som så ofte er det Peter som svarer. Men dette er liksom ikke helt Peter slik vi kjenner ham. Vi er vant til den litt kjappe og selvsikre Peter. Han som gjerne svarer før han har tenkt seg om. Han som forsikrer Jesus om at han kan regne med ham, uansett hva som måtte dukke opp.
Men i dag er responsen mye mer avdempet og tankefull:
«Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord.»
Det er nesten som om Peter er litt sliten og oppgitt. Kanskje er han frustrert. Han forstår ikke hvor Jesus vil føre dem. Kanskje er han også redd. Reaksjonene mot Jesus blir stadig tydeligere. Det er ikke vanskelig å forestille seg at Peter begynner å ane at dette kan ende fryktelig galt for dem alle.
Likevel sier han: «Herre, hvem skal vi gå til?»
Og det er kanskje nettopp her denne gamle teksten for alvor begynner å snakke til oss.

Vi lever i en veldig annerledes tid enn Peter. På bakgrunn av teknologiske fremskritt blir vi på en helt annen måte eksponert for uendelig mange flere lærere, eksperter, predikanter, selvutnevnte profeter, professorer og profesjonelle meningsbærere -enn det de gjorde den gang. Det er mange som gjerne vil fortelle oss hva vi burde gjøre. Hva vi bør spise, hva vi bør mene, hvem vi bør stemme på og hvordan vi skal lykkes i livet.
Men når livet virkelig butter imot, når vi sitter ved sykeleiet til noen vi har kjær, eller når vi kjenner på vår egen utilstrekkelighet, da trenger vi andre ord.

Ord som ikke bare forteller oss hva vi skal gjøre, men som forteller oss hvem vi er.
Kanskje har ikke verden endret seg så mye likevel? Kanskje utgjør ikke antall stemmer vi blir eksponert for så stor en forskjell når det kommer til stykket. For når alt kommer til alt så er det den ene stemmen vi alltid dypest sett har lyttet etter, da som nå.

The God of the Bible is a God who, in Jesus, deliberately chooses the way of love—even when that road leads to rejection, denial, betrayal, and the cross.
That is the vulnerability behind the question: "You don't want to leave too, do you?"
But let's be clear: what we are witnessing here is not helplessness. It is a love that refuses to use power to force the very thing that everything is about: love.

"You don't want to leave too, do you?"
As so often happens, Peter is the one who answers. But this isn't quite the Peter we're used to. We know the quick, confident Peter—the one who tends to speak before he thinks, the one who assures Jesus that he can count on him, no matter what happens. Today, though, his response is much quieter and more thoughtful:
"Lord, to whom shall we go? You have the words of eternal life."

It almost sounds as if Peter is tired and discouraged. Maybe he is frustrated. He doesn't understand where Jesus is leading them. Maybe he is afraid, too. The reactions against Jesus are getting stronger and stronger. It isn't hard to imagine that Peter is beginning to suspect that this could end very badly for all of them.
And yet he says: "Lord, to whom shall we go?"
And perhaps this is where this old passage really begins to speak to us.
We live in a very different time from Peter's. Because of technology, we are exposed to so many more teachers, experts, preachers, self-proclaimed prophets, professors, and professional opinion-makers than people were back then. There are plenty of voices telling us what we ought to do: what to eat, what to think, who to vote for, and how to succeed in life.

But when life gets really hard—when we sit at the bedside of someone we love, or when we come face to face with our own shortcomings—we need a different kind of word.
Words that don't just tell us what to do, but tell us who we are.
Maybe the world hasn't changed quite as much as we think. Maybe the sheer number of voices coming at us doesn't make all that much difference in the end. Because when all is said and done, there is one voice we have always been listening for, deep down—the same then as now.

For hva skjer når livet ikke lar seg kontrollere? Når vi mister noen vi er glad i? Når vi opplever at vi ikke strekker til, eller når framtiden plutselig blir uforutsigbar og utrygg? Hvor skal vi henvende oss med vår uro for den oppvoksende slekten?
Da er det ikke sikkert at enda et ekspertpanel gjør forskjellen.
Kanskje trenger vi først og fremst, og fremfor alt, noen som kan fortelle oss at vi ikke er tilfeldigheter i universet. At vi alle bærer Skaperens stempel i panna. At vi er planlagt i kjærlighet fra evighet av, og at vi fortsatt er sett og elsket. At det finnes tilgivelse. At livet vårt har en verdi også når den dagen kommer at vi ikke er like produktive som før.

Det er kanskje noe av dette Peter mener når han sier: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord.»
Når han sier at Jesus har det evige livs ord, er jeg ikke så sikker på at han mener at Jesus har svar på alle spørsmålene hans. Tvert imot - han viser gang på gang at han ikke har forstått alt Jesus underviser om. Innimellom protesterer han også høylytt til det han hører.

Samtidig er det ingen som har talt til ham på denne måten før. Jesus har simpelthen åpnet en ny verden for ham.

Peter har oppdaga at Jesus er selve kilden til livet. Jesus kommer ikke bare med ord om livet, men med Ord som gir liv.
Det siste blir enda tydeligere når Peter fortsetter med å legge til: Og «vi tror og vet at du er Guds hellige.» Som da Jesus ifølge Matteus spurte disiplene hvem de trodde han var: «Du er Messias, den levende Guds sønn» responderte Peter. «Salig er du Simon, sønn av Jona» sa Jesus til han da. «For dette har ikke kjøtt og blod åpenbart for deg, men min Far i himmelen».

Her kan vi ane en sammenheng med Jesu ord tidligere i dagens tekst: «Det er Ånden som gjør levende, kjøtt og blod duger ikke». For troen er ikke først og fremst et resultat av vår egen klokskap, våre prestasjoner eller vår evne til å forstå. Troen er en gave. Det er Gud ved sin Ånd som åpner øynene våre for hvem Jesus er.

«For du har det evige livs ord, og vi tror og vet at du er Guds hellige».

Etter salmen skal vi også få lov til å gi vår respons på

What happens when life is beyond our control? When we lose someone we love? When we feel that we are not enough, or when the future suddenly seems uncertain and frightening? Where do we turn with our worries about the next generation?
Another panel of experts may not be what we need most.
Perhaps, first and foremost, we need someone to tell us that we are not just random accidents in the universe. That each of us bears the Creator's mark. That we were imagined and loved from all eternity, and that we are still seen and loved. That forgiveness is real. That our lives have value even when the day comes that we are no longer as productive as we once were.
Perhaps this is part of what Peter means when he says:

"Lord, to whom shall we go? You have the words of eternal life."
When Peter says that Jesus has the words of eternal life, I'm not sure he means that Jesus has an answer to every question he has. Quite the opposite. Time and again, Peter shows that he hasn't understood everything Jesus is teaching. At times, he even objects—loudly—to what he hears.
And yet no one has ever spoken to him like this before. Jesus has opened up an entirely new world for him.
Peter has discovered that Jesus is the very source of life. Jesus doesn't simply speak words about life. He speaks words that give life.
That becomes even clearer when Peter goes on to say: "We have come to believe and know that you are the Holy One of God."
It reminds us of the occasion in Matthew's Gospel when Jesus asked his disciples who they believed he was. Peter answered, "You are the Messiah, the Son of the living God." And Jesus said to him, "Blessed are you, Simon son of Jonah, for this was not revealed to you by flesh and blood, but by my Father in heaven."
We can hear an echo of that in Jesus' words earlier in today's passage: "The Spirit gives life; the flesh counts for nothing." Faith is not, first of all, the result of our own wisdom, our achievements, or our ability to understand. Faith is a gift. It is God, through the Spirit, who opens our eyes to see who Jesus is.
"You have the words of eternal life, and we have come to believe and know that you are the Holy One of God."
After the hymn, we will have the opportunity to

Jesu ord. Sammen med Guds menighet i hele verden skal vi få bekjenne vår hellige tro. Ikke som ei regle på grunn av tvang, men av kjærlighet. Ikke fordi vi har grepet det, men som en takk for troen som er lagt ned i våre hjerter.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var, er og blir, en sann Gud, fra evighet til evighet, Amen.

L | Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.

Salme

NOS 422b: *Jesus det eneste*

Den apostoliske trosbekjennelse

L | La oss bekjenne vår hellige tro.

A | Jeg tror på Gud Fader, den allmektige,
himmelens og jordens skaper.
Jeg tror på Jesus Kristus,
Guds enbårne Sønn, vår Herre,
som ble unnfanget ved Den hellige ånd, født av jomfru Maria,
pint under Pontius Pilatus,
korsfestet, død og begravet,
fór ned til dødsriket,
stod opp fra de døde tredje dag,
fór opp til himmelen,
sitter ved Guds, den allmektige Faders høyre hånd,
skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde.
Jeg tror på Den hellige ånd,
en hellig, allmenn kirke,
de helliges samfunn,
syndenes forlatelse,
legemets oppstandelse
og det evige liv.
Amen.

Kunngjøringer

Forbønn for kirken og verden

L | La oss be for kirken og verden.

Livets Gud, kirkens Herre, du har kalt oss til å være arbeidere i din vingård. Vi ber deg: Bygg din kirke

respond to Jesus' words. Together with God's people throughout the world, we will confess our faith. Not as a formula we repeat because we have to, but as an expression of love. Not because we have figured it all out, but as a thank-you for the faith God has placed in our hearts.
Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit; as it was in the beginning, is now, and ever shall be, one God, forever and ever. Amen.

L | Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit, as it was in the beginning,
is now and ever shall be. Amen.

Hymn

ELW 764 (Big Red): *Have No Fear, Little Flock*

The Apostles' Creed

L | Let us confess our holy faith.

A | I believe in God, the Father almighty, creator of heaven and earth.
I believe in Jesus Christ,
God´s only Son, our Lord,
who was conceived by the Holy Spirit, born of the virgin Mary,
suffered under Pontius Pilate,
was crucified, died, and was buried; he descended to hell.
On the third day he rose again;
he ascended into heaven,
he is seated at the right hand of the Father,
and he will come to judge
the living and the dead.
I believe in the Holy Spirit,
the holy catholic church,
the communion of saints,
the forgiveness of sins,
the resurrection of the body,
and the life everlasting. Amen.
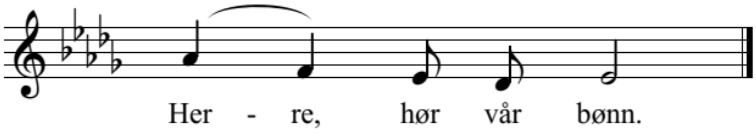
Announcements

Intercessions for the church and the world

L | Let us pray for the church and the whole world.
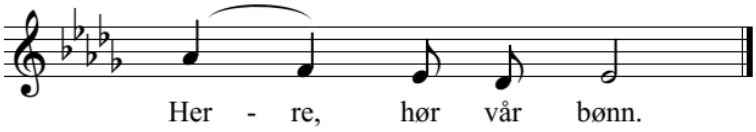
God of life, Lord of the church, You have called us to be laborers in your vineyard. We pray: Build your

og styrk oss i tjenesten, så vi arbeider for deg og vår neste med glede.
Gud, vi ber.
A |
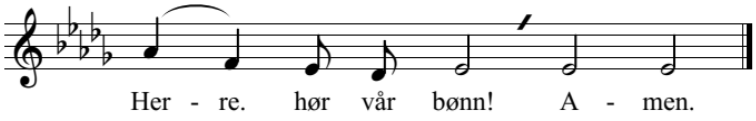

L | Vi ber for alle som lever i fattigdom. Gi vern og ly for dem som er på flukt fra krig og katastrofer. Gi styrke og mot til alle som utsettes for vold og overgrep. Vær nær hos alle som er syke, og som trenger hjelp. Vi ber for våre medlemmer og venner som ikke kunne være med oss i dag.
Gud, vi ber.

A |
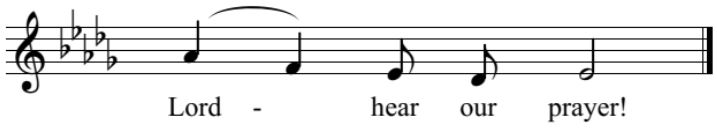

L | Vi ber for vår menighet. Må alle kjenne kjærlighet til hverandre. Vi ber for vår verden. Må verdens ledere kjenne ansvar for å bevare fred og vennskap. Vi ber for kirkens ledere, må de forkynne ditt ord klart og rent.

Gud, vi ber.
A |
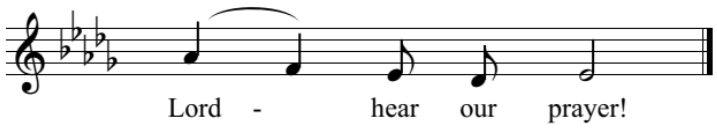

church and strengthen us in our service, so that we work for you and our neighbor with pleasure.
God, we pray.
A |
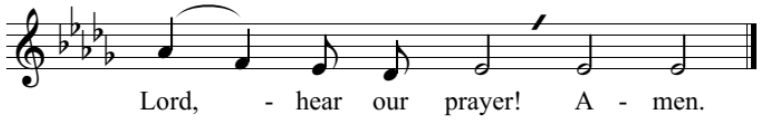

L | We pray for all who are living in poverty. Give shelter and protection to all who are fleeing from wars and disasters. Give strength and courage to all who are exposed to violence and abuse. Be near all who are sick and who need help. We pray for our members and friends who could not be with us today. God, we pray.
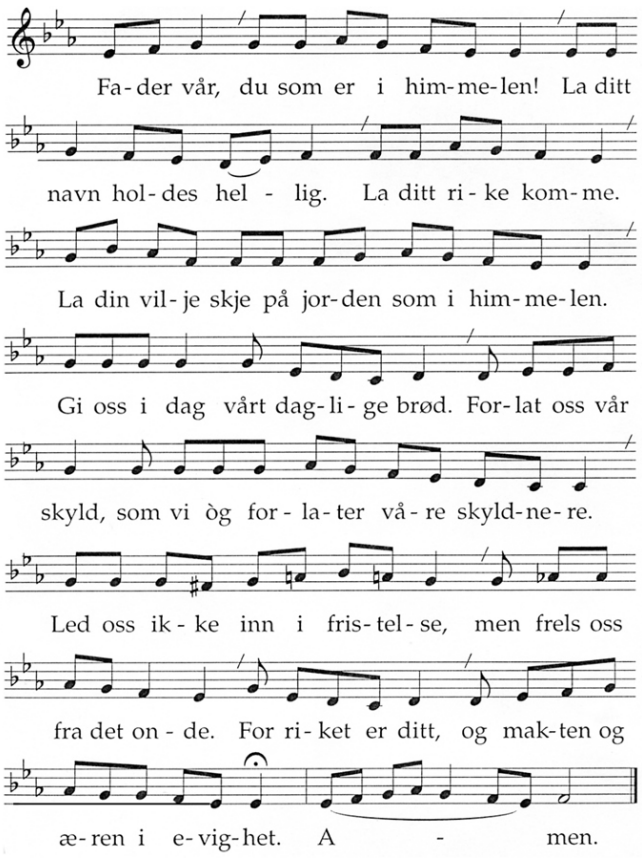
A |

L | We pray for our congregation. May everybody feel love for each other. We pray for our world. May the leaders of our world feel responsibility for keeping peace and friendship. We pray for the leaders of your church, may they proclaim your word clearly and purely.
God, we pray.
A |

FADERVÅR A |

THE LORD´S PRAYER

**A | Our Father, who art in heaven,
hallowed be thy name.
Thy kingdom come,
thy will be done, on earth as it is in heaven.
Give us this day our daily bread;
and forgive us our trespasses,
as we forgive those who trespass against us; and lead us not into temptation, but deliver us from evil.
For thine is the kingdom, the power, and the glory, forever and ever. Amen.**

TAKKOFFER

OFFERING

"Après un rêve"(After a Dream) by Fauré, arr. Grainger

Mindekirken is a self-sustaining congregation. Our offerings today go to carry on the ministry of our Lord Jesus Christ, through Mindekirken. Bless you!

To donate to our missions, CES or iHelpFriendship:
Please make checks payable to Mindekirken with the mission name in the memo line

Please see the announcements page for digital offering options

L | Evige Gud, din er jorden og det som fyller den. Alt vi eier tilhører deg. Av ditt eget gir vi deg tilbake. Ta imot oss og våre gaver i Jesu navn. Amen.

L | Eternal God, the earth is yours and all that is in it. All that we have belongs to you. Of your own, we give you in return. Receive us and our gifts in Jesus' name. Amen.
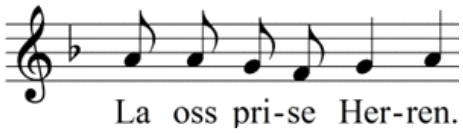
SALME

Min tro ser opp til deg - see insert

HYMN

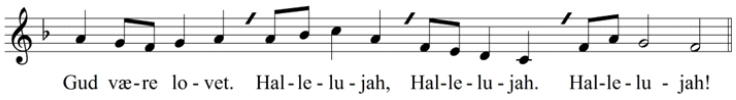
ELW 759 (Big Red): *My Faith Looks Up to Thee*

VELSIGNELSEN
L |

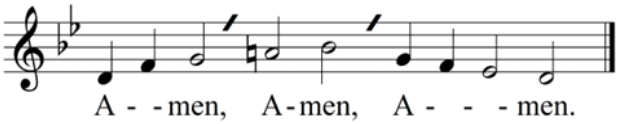
MENIGHETEN STÅR OM MULIG

A |

L | Herren velsigne deg og bevare deg.
Herren la sitt ansikt lyse over deg og
være deg nådig.
Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred.

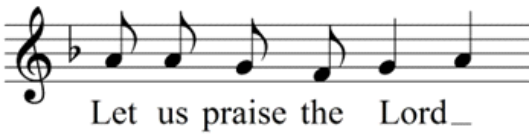
A |

KLOKKESLAG - *3 x 3*
MENIGHETEN SITTER

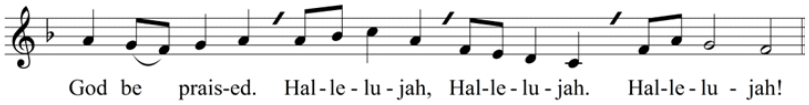
POSTLUDIUM

THE BLESSING
L |

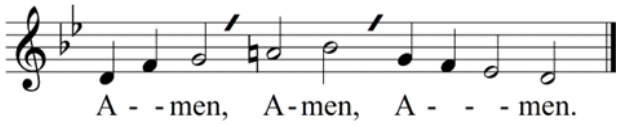
CONGREGATION STANDS AS ABLE

A|

L | The Lord bless you and keep you.
The Lord make his face shine upon you and be gracious to you.
The Lord lift up his countenance upon you and give you peace.

A|

CHIMES - *3 x 3*
CONGREGATION SITS

POSTLUDE

"Songs without words" (Lieder ohne Worte), Op. 67 No. 2 by Mendelssohn

UTSENDELSE
L | Gå i fred. Tjen Herren med glede.

DISMISSAL
L | Go in peace. Serve the Lord with joy.

Pastor: Lloyd Tryland
Organist: Hui Chen
Director of Music: Jim Reilly

Ushers: Nancy Watkins / Martha Balfanz
Reader: Inger Stenseth
Livestream: Bradley Urberg Carlson

Thank you for joining us today at Mindekirken. Please fill out the welcome card in the pew pocket if you are a visitor, or if you or someone you know would like to be mentioned in prayer or receive a home visit.

Announcements

Tuesday November 10

Tuesday Open House: Strange Encounters of the King Harald Hardrada Kind
Presenter: Dr. Lawrence Moe
11 am lunch, 12 pm program *Please make a reservation by emailing reservations@mindekirken.org or call (612) 874-0716 option 8*

Sunday November 15

9 am English Service with Communion
10 am Choir Rehearsal
11 am Norwegian Service with Communion
1 pm Santa Lucia Pageant Rehearsal

Saturday November 21

2:30, 4:30 pm: Mindekirken Lutefisk Dinner, 12:30 seating is sold out
Tickets available at mindekirken.org

Save the Date -

Bakedugnad på Mindekirken: Saturday, November 28 from 9 am - 2 pm
We'll have a variety of "expert-led" stations that will focus on baking specific types of cookies using traditional recipes to be sold at our Bake Sale. A light lunch will be provided. Visit mindekirken.org for more info and to sign up!

Bake Sale: Saturday, December 5 from 9 am - 12 pm // cafe from 10 am - 12 pm

Mindekirken Mission Outreach: CES and iHelpFriendship. Donations can be made at mindekirken.org/giving or by checks made to "Mindekirken" with the desired mission in the memo line.

To volunteer during a Sunday Worship Service:
Please visit tinyurl.com/mindekirkensunday or scan the QR code to sign up for a slot.

Give to Mindekirken:
To donate to Mindekirken's general operating fund digitally: Send a message to 612-400-7695 with the dollar value of the donation as the message. You will be directed our vendor's website to complete your payment.
Online Offering: www.mindekirken.org/giving or use the QR code on the left.

Give to the Mindekirken Foundation:
The Foundation provides a permanent source of giving to fund special building projects (i.e., roof, lighting or carpet), many of which typically do not receive financial support from the church budget.the QR code on the right to give!Your generosity is appreciated!mindekirkenfoundation.org/donate

Mindekirken
The Norwegian Lutheran Memorial Church
924 E 21st St, Minneapolis, MN 55404-2952
612-874-0716 | www.mindekirken.org | office@mindekirken.org